

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Elogia Patriarcharum, Et Christi Jesu Dei Hominis.
Emanuelis Thesavri Patritii Taurinens. Et Aloysii Jvglaris è
Societate Jesu**

Giuglaris, Luigi

Francofvrti, 1684

Mortuo tota parentat natura. 75

urn:nbn:de:hbz:466:1-38349

*Moos enim utique
non è caelo.*

*Emittens in illam
Spiritus suum.*

*Inter Spiritum, &
corpus Christi, amor
quidam vehemen-
tissimus.*

*Supererat mortuo
vulnus ex lancea.*

*Pectus enim Christi
Gazophylacium
Divinitatis*

*Miles lancea latus
ejus aperuit, &
exiit sanguis,
& aqua.*

*Non enim dormita-
bit, neque dormiet,
qui custodit Israel.*

*Multa corpora San-
ctorum, qui dormie-
rant, surrexerunt.*

Advocans nutu,
Ad se de tellure venienti
Prona facie, quasi osculaturus, occurrit.
Meliolem animam inditurus telluri Deus
Spiravit in illam secundo spiraculum vitæ.
Gravitate suscepti oneris victum caput,
Ruens in pectus, pondere suo nimium elatos
Oppressit.

Fidissimum Comitern Spiritum
Abeuntem ad Inferos
Sequuta cervix est quo ad potuit.
Nisi altero fixo
Non solvebatur amicitia inter tales,
Nec dum abunde doloribus faginatus
Adhuc locum vulneri designavit.
Patre spectato ad seipsum conversus
Origini suæ ubi se vidit ita dissimilem,
Exhaust animam vis pudoris.
Inter latrones de Gazis sollicitus,
Quas superesse sibi sciret in pectore,
Conversus eo est custodientis in morem.
Depositum tamen
Hæc ipsa tanta sollicitudo detexit.
Apertum latus est,
Et egenorum tractum in usus.
Dubites etiam an ad stagnantes inibi aquas
Admovere sitiens labia voluerit.
Judicem Mundi vel mortuum
Scias in tellurem intendere.
Attendit ille de specula quidquid peccas,
Sopitum si putas, cave ne audias
Aliis illum dormire, non tibi.

ELOGIUM LXXV.
MORTUO TOTA PARENTAT
NATURA.

Matth. 27. Marc. 15. Luc. 23. Joan. 19.

Noctem hanc, ne somno natam putates,
Corpora quæ dormierant, surrexerunt.

Pe.

Peracta Tragœdia sua Deus
 Lumina subtrahit
 Non ultra spectatoribus profutura.
 Ex Orchœstra tantus actor egrediens,
 Vel à faxis plausum extorquet
 Ambierant omnia
 Novum hospitem monumenta ;
 Ad hoc aperta sunt ,
 Et quia consortes illum nolle prænoverant,
 Mortuos, quos acceperant, ejecerunt,
 Captivorum libertas
 Fractas carceris fores evincit.
 Nato sibi Mortuorum Primogenito,
 A se detentis facultatem illam Mors fecit.
 Attratus coram Judice suo
 Trepidat Mundus,
 Et orbatus luminibus,
 Quibus tam male viderat lumen suum,
 Tandem perduellionis Reus
 Capite plectitur.
 In publico totius Orbis Justitia,
 Unicum non cessaverat Dei forum.
 Extremum diem
 Suspiciantur ex signis Mortui,
 Et tuba nondum audita novissima
 Jam resurgunt.
 Perire Deum posse non crederent,
 Nisi iterum viverent, ut viderent.
 Æterni Spolium Pontificis,
 Vel à tumulis latrones excivit.
 Suffecit rapinis hæreditas ;
 De spiritu oris ejus omnes accepimus,
 Jam non Solus Adamas,
 Sed saxa quælibet
 Agni Cruore frangantur,
 Solem Nostrum
 Hodie primum tenebræ comprehenderunt.
 Mirare modestiam funeris,
 In quo ne publicas quidem
 Cœli faces admisit.

*Quare monumenta
 omnia aperta sint.
 Ideo enim dicunt vo-
 luisse illum turbari
 in monumento, in quo
 nondum quisquam
 positus fuerat.*

*Natis primogenitis
 Principum, laxari
 carceres solent.*

*Tunc enim Iudicium
 erat mundi, ut
 ipsemet dicit.*

*Signa hæc, terramo-
 tue insoliti, obscura-
 tio luminarium, &c.*

*Agni Sanguine
 adamantis durities
 frangitur.
 In funere suo Chri-
 stus ne Cœli quidem
 faces admisit.
 Ipsemet fraget mundi
 Elogium Christi
 fuit.*

Agit

Agit Auctori suo
 Natura præficam,
 Eclogarum Mundus,
 Suetus virtutem exercere viventem,
 Lugere Mortuam.

ELOGIUM LXXVI.
 EX APERTO MORTUI LATERE
 MANAT SANGUIS, ET
 AQUA.

Joan. cap. 19.

Ubi eam (si populo credimus) cæcus miles invenit,
 Ibi profugam latuisse diem ne dubita.
 Ad tam conspicuæ spectaculum Charitatis,
 Sine oculis neminem adesse vult Deus;
 Quæ fuit in illo probrorum ambitio,
 Dedecora sua
 Ne ipsis quidem tegi passus est cæcis,
 Elatus in Cathedram
 Veri Magister Amoris,
 Id iomate amantium posthac loquuturus,
 Ore clauso, Cor aperit.
 Fideliotem interpretem
 Doctrina cordium hætenus non invenit,
 An plane loquatur ex Corde
 Novum guttur interroga.
 Officinam in Petra faber Amor jam hæbet,
 Ubi tela procudat sua.
 Importuosam jam non sit Cæli littus,
 Ex quo talis eo Navigantibus sinus patet,
 Conciliato sibi per mortem Mundo
 Amico jam, & non servo,
 Vel ipsa pectoris sui pandit arcana.
 Ubi quasi parturiens exclamasset,
 Quos in lucem ediderat filios lactaturus,
 Mammillam Cordis aperuit,
 Ex laboris vehementia
 Solutum in sudorem Cor est,
 Inde lacus iste coaluit,

*De veritate hujus
 historia non disputat
 auctor, sed si vera est,
 ita ludis.*

*Cruce ex Augustino
 Cathedra Christi.*

*Novum idioma
 Christi in Cruce.*

*Latus Christi portus
 salutis navigantibus
 in Cælum.*

*Dicere tunc etiam
 mundo potuisset, te
 nunc amicum dico,
 quia omnia nota
 feci tibi.
 Sudor cordis Christi,
 Ipse quoque Sanguis
 eius, ideo exivit sa-
 guis & aqua.*